

Zagreb, 25. II. 1920¹

Dragi profesor! - Taj Tann je naš
hčerka najbrž že pisala, kakšna velika
novica me je zadela. Njega Ladva je umrla
18. T. m. v. dragi, ljeto je bila tudi rojuna; umrla
je ravno na svoj 19. rojstni dan. - Ne morem
Tann povedati kako mi je težko. Taj ste tudi ti že pre-
tjeli in občutili izgubo otroka. Ladva je bila ta-
ko nadarjena in toliko sem nad njega gledala v njo.
Taj ti ste jo poznali in veste, da nisem izgubila ka-
mo jaz v nji hčerke, ampak da jo tudi naša-
rot izgubil v nji nekebudno mlado članico, ki
je mnogo obetala.

Edina utuha mi more in mora biti delo!

Prava Lajo naša umrlega
je ostala le v spominu

Ne kaj postalo in na koga naj se odnosi
haj sem večkrat zamemajala lastne stroke radi
deja, radi jaonega dela in radi svoje knjižarnega zva-
nja. Haj moram delati se bolj, se hočem, da mi bo mo-
je delo isprilica vsega onega, kar sem kakor mati za-
mudila na polajmuri. -- 7. / 7. bo tukaj kon-
gres jugosl. žen. Ključno separatistično razpolo-
že ne bo me to na ne kriplje delale na to, da se chod
onemoregi, - haj pa bi rade, ko vidijo, da se kongres
preprečiti ne da, da one delo vodijo v roke in da bi da
le kongresu separatistično in ne jugosl. lice. bi žup-
loravke v Zagrebu tega dopustila ne bomo. - Prosim
pa Fidi Taso, da nam bi v tem pomagati. Najmanjše
nam takoj naslone žitih grupa, tudi v obitvističih
in lunetičih kongres, ki so naravno zavetne, ki so obla-
ne jugoslovanske, da stojimo v njuni v istno. Rade bi
1 piredel isto to jugosl. narodne mednarodni - ali bi sloven.